

Kupujte
VOJNE BONDE!
Najstarejši
slovenski dnevnik
v Ohio
Oglasi v tem listu
so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

Kupujte
VOJNE BONDE!
The Oldest
Slovene Daily
in Ohio
Best Advertising
Medium

VOLUME XXVI.—LETO XXVI. CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (ČETRTEK), APRIL 29, 1943. STEVILKA (NUMBER) 99

PREMOGOVNA KRIZA IZ-ROČENA PREDSED. ROOSEVELTU

Jutri opolnoči grozi napočiti stavka premogarjev, ako je ne prepreči predsednik Roosevelt

APEL DELAVSKE TAJNICE NA JOHNA F. LEWISA

WASHINGTON, 28. aprila. — Vojni delavski odbor, ki ni mogel ničesar doseči z John L. Lewisom, je, v prizadevanju, da odvrne splošno stavko premogarjev, ki bi bila porazna za vso našo vojno industrijo, vrnil celotno sporno zadevo v naročje predsednika Roosevelta.

61.000 premogarjev na stavki
Dosedlej je na stavki že nad 61.000 premogarjev, v petek opolnoči pa imajo zastavkat še vsi ostali, ako ne bo ugodno njihovi zahtevam, to je, če ne dobe \$2 povišanja mezde na dan.

Apel delavske tajnice
Delavska tajnica Frances Perkins je apelirala nocoj na Johna L. Lewisa in na odbor organizacije premogarjev, naj

BESEDILO RUSKE NOTE POLJSKI VLADI V LONDONU

Poljska vlada je, da ustreže Hitlerjevi tiraniji, zadala Sovjetski Rusiji izdajalski udarec. — Pregled postopanja poljskega režima

MOSKVA, 27. aprila. — Nočim tako radevoljno naslonil na Berlin ter pokazal toliko volje do sodelovanja z njim, nas ne preseneča. Poljski režim je že nad dve desetletji tlačil poljsko ljudstvo s fašističnim terorizmom, slonečim na zvezi z nemškimi militarizmom in nemškim fašizmom.

Svrha poljskih zahtev
"Poljska vlada je, da ustreže Hitlerjevi tiraniji, zadala Sovjetski Rusiji izdajalski udarec. Sovjetska vlada se zaveđa, da je to sovražna kampanja proti Sovjetski Zvezi podvzela poljska vlada v svrhu, da bi izzvala priključitev na sovjetsko vlado z izkoriščanjem Hitlerjeve sleparije v namenu, da izsili teritorialne koncesije na račun Sovjetske Ukrajine, Sovjetske Bele Rusije in Sovjetske Litvanije.

Sovražstvo do Rusije
"Vse te okoliščine so prisilile sovjetsko vlado do spoznanja, da je sedanja vlada Poljske, ki je spolznila na pot sporazumov s Hitlerjevo vlado, dejansko pretrgala zavezniške odnose z U. S. S. R. ter da je zavzela sovražno zadržanje napram Sovjetski Uniji.

Naš komentar
K temu sila važnemu diplomatičnemu incidentu je vredno pripomniti nekaj besed. Volja poljskega režima do sodelovanja s Hitlerjem v treščni, ki se angleška in ameriška armada pripravljata za invazijo Evrope in ko je sloga med zavezniški najbolj potrebna, pomeni težak udarec vojaški učinkovitosti Amerike in njenih zaveznikov.

Poljska zahteva osvoboditev Poljakov v Rusiji

Značilen primer nazijske propagande: Najprej je znašalo število umorjenih poljskih častnikov 2.000, dve uri nato 3.000, nekaj ur zatem pa 12.000.

LONDON, 28. aprila. — Poljska vlada v Londonu je apelirala danes za odpust vseh bojujočih se Poljakov, ki se nahajajo na sovjetskem ozemlju ter je zadržila, da ni res, da bi sodelovala z Nemčijo ali nasedala njeni propagandi. Dalje zatrjuje, da nima nobenih zahtev po sovjetskem teritoriju ter da želi živeti z Rusijo v prijateljskih odnosih.

Danes je bilo zaznamovati sledeče nadaljne razvoje v tej zadevi: V publikacijah Sovjetske Rusije so bili objavljeni članki, iz katerih je posneti, da bo sovjetska vlada zahtevala čistko poljske vlade, ali pa bo ustanovila rivalno poljsko vlado na sovjetskem ozemlju.

Nacisti so organizirali svojo "medikalno misijo," ki bo preiskovala Katynski gozd, v katerem so našli nacisti baje 10.000 trupel poljskih častnikov. Premier Churchill je konferiral s poljskim premierjem Sikorskim, toda njegovo prizadevanje je imelo po vsej priliki malo uspeha.

Z ozirom na nemško propagando o umorjenih poljskih častnikih, pa so ugotovljene sledeče zanimivosti. Berlinski radio, ki je stvar silno razbožnal, je najprej sporočil, da je bilo najdenih 2.000 trupel, dve uri zatem jih je bilo brez vsakega nadaljnega pojasnila — 3.000, še nekaj ur zatem pa 12.000!

Indorsiranje kandidata Prince-a
Hrvatski demokratični klub 32. varde je v ponedeljek večer na svoji seji odobril in indorsiral kandidaturu Mr. Johna Prince-a, sedanjega pomožnega okrajnega policijskega prosekutorja, ki bo kandidiral za councilmana 32. varde.

Zaroka
Mrs. Mary Mahnič, iz 6706 Bliss Ave., naznanja, da sta se v nedeljo zaročila njena hčerka Diana in Mr. Henry Kobrinski, 1596 E. 43 St. Obilo sreče!

Smrt slovenskega vojaka

Na Daljnem vzhodu na južnem Pacifiku se je smrtno ponesrečil slovenski vojak, seržant Anthony Golar, 23 let star sin zakoncev Frank in Mrs. Golar, 21071 Arbor Ave., Euclid. Njegovi roditelji so bili obveščeni, da je bil smrtno poškodovan, ko je padel iz neke mreže, s katero dvigajo s parnikov razen material.

Mladi Golar je graduiral na Shaw High šoli ter je vstopil v vojaško službo pred dvema letoma, nakar je bil pred letom dni poslan preko morja. Služil je v diviziji inženirjev.

Pokojni mladenič zapuša poleg staršev tudi več bratov in sestra. Ko je bil v Clevelandu, je bil uposlen pri Cleveland Spring Wire Co., kjer dela tudi njegov oče. Vsem njegovim svojcem izrekamo naše globoko sožalje.

PREGLED SVETOVNIH BOJIŠČ

Boji v Afriki ugodno napredujejo. — Morgenthau o japonskih grozodejstvih. — Na ruski fronti ni večjih bojev.

SREDOZEMLJE

Zavezniški glavni stan v Severni Afriki, 28. aprila — Francoske čete so prodrele do zapadnih pobočij Džebel Zaghouana, 34 milj do Tunisa. Med ujetniki, ki so jih Francozje tukaj zajeli, je bil tudi generalni kaplan italijanskih čet. Angleški general Alexander je čestital francoskim četam na njih sijajnem zadržanju in na njihovih važnih zmagah.

Na južnem koncu fronte pa počasi, toda nevzdržno napreduje angleška osma armada, ki ji poveljuje znani angleški junak, general Montgomery.

DALJNI VZHOD

SAN FRANCISCO, 28. aprila. — Zakladniški tajnik Henry Morgenthau je danes izjavil, da je japonsko vojaštvo ob obali Kitajske poklalo in pobilo vsakega moža, žensko ali otroka, ki ga je doseglo. Morgenthau je govoril v prilog vojnega posojila pred tujakšnji delavci vojnih industrij. "Mi še ne vemo, kakšne vrste sovražnika imamo v Japoncih," je rekel zakladniški tajnik. "Zato bi bilo prav, da se ob času zdramimo ter odvrnemo nevarnost, ki nam preti."

RUSKO BOJIŠČE

LONDON, 29. aprila. — Ruski letalci in topničarji so večeraj uničili 40 nemških letal, 23 izmed njih na Kavkazu, sicer pa ni bilo nikjer večjih bojev.

Casopis "Izvestija" poziva rdečo armado, naj se pripravi na "odločilne" bitke, ki se bodo kmalu pričele, češ, da dovažajo Nemci rezerve za bodoče operacije.

ALI BOMO STORILI SVOJO DOLŽNOST?

Mnogo mož in žena je že prispevalo svojo supremno kontribucijo. Mnogo nadaljnjih pa bo to še storilo — z delom, bojem in z umiranjem za ameriško zmago in za ameriško svobodo. Boj, ki nas še čaka, bo nevaren in trd. Zdaj smo se komaj pričeli boriti.

Naravno, da mi vsi ne moremo biti faktično v tem boju, vsako izmed nas, možki, ženska ali otrok, pa se more udeležiti tega boja s svojimi dolarji.

Sedanja vojna stane denar. Denar, denar in zopet denar. Zato tudi ameriška vlada apelira na nas, naj ji posodimo 13 milijard dolarjev. Ameriška vlada mora dobiti ta denar, ako hoče nadaljevati to vojno za demokracijo in svobodo nas vseh in vsega sveta.

Na vse naše rojake apeliramo, da prispevajo po svojih najboljših močeh in da kupujejo vojne bonde. Prispevajte zadnji dolar, ki ga morete žrtvovati ter pojdite na najbližjo banko, poštini urad ali v kak drug urad, kjer prodajajo vojne bonde.

Res je, da bo to žrtvovanje nekatere bolelo, toda pomisliti je treba, da bo naše fante in može na svetovnih bojiščih še stokrat bolj bolelo kakor nas. Ne pozabite tega!

Sicer pa vedite, da svojih dolarjev ne darujete, temveč jih samo posodite. Svoj denar boste dobili nazaj, in sicer z lepimi obrestmi. In ne pozabite tudi, da bo pomagal vaš denar ustvariti nadaljna dela, ki bo zavladal zopet mir na svetu.

Zato, ne čakajte! Na ljubo naši domovini, na ljubo samim sebi, investirajte takoj, še danes!

Mladina vas vabi

V nedeljo, 2. maja se zopet nudi izborna prilika, da se dejansko pokaže naši mladini, da cenimo njen trud v prizadevanju, učiti se materinskega jezika in lepega slovenskega petja. Ni dovolj, da tarnamo, da se mladina ne zanima za slovenščino. Mladina se bo že zanimala, če bodo njih starši pokazali, da jim ugaja, ko se naučijo kako slovensko pesmico in igrico. Ugajala jim bo in še z večjo vne- mo se bodo učili, če bodo videli ti mladi dečki in deklice, da jim napolnite dvorano, ko imajo svojo priredbo. Če se bo ukinilo s poukom slovenščine, ne bo to vsled nezanimanja mladine, pač pa bo temu kriva brezbržnost starejših.

Mladinski pevski zbor S. D. D. na Waterloo Rd. bo imel svoj program v nedeljo popoldne. Nastopil bo v koncertnih točkah in podana bo kratka igrice v počast Materinskega dne. — Vspored je bil vsekakor skrbno urejen in nedvomno bo ugajal posetnikom. Torej, v nedeljo naj bo dan naše mladine. Obiščite jo!

Pokojna Johana Jartz

Kakor smo včeraj poročali, je preminila Johana Jartz, rojena na Artach, v starosti 61 let. Stanovala je na 16110 Arcade Ave. Pokojnica je bila doma iz vasi Podpeč, fara Preserje pri Ljubljani. Tukaj zapuša tri hčere: Jennie, poročeno Music, Margaret, poročeno Vadal, in Heleno, sina Louisa in vnuke, v stari domovini pa brata Franka.

Bila je članica društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in Slovenske ženske zveze podružnica št. 41. — Pogreb se bo vršil v soboto jutraj ob 10:30 uri iz pogrebnega zavoda Avgust F. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzetje in nato na sv. Pavla pokopališče. — Bodi ji ohranjen blag spomin, preostalih pa naše sožalje!

Seja

Seja Kluba društev Slov. društvenega doma se vrši v petek, 30. aprila ob 8. uri zvečer. — Članstvo in zastopniki društev so vabljeni, da se te seje udeležijo.

STAVKA DELAVCEV TRANZITNEGA SISTEMA V CLEVELANDU

V Clevelandu je obtičal ves poulični promet cestne železnice in avtobusov.

VSA PRIZADEVANJA ŽUPANA LAUSCHETA SO OSTALA DOSLEJ ZAMAN

Stavka uslužbencev tranzitnega sistema, o katere možnosti smo včeraj poročali, se je udeležila. Danes, ko to pišemo, ne vozi poulična niti ne avtobusi. Župan Lausche je apeliral na vse avtomobiliste, naj vozijo po glavnih ulicah, kjer naj vzamejo ljudi, ki morajo oditi na delo, na svoja vozila.

Apel vojnega podtajnika

Ponoči je župan Lausche konferiral z unijskimi uradniki v prizadevanju, da prepreči stavko, kar pa se mu ni posrečilo. Lausche je v zadnjem trenutku predložil unijskim uradnikom telegrafičen apel Roberta W. Pattersona, vojnega podtajnika, ki je apeliral na delavce, naj nadaljujejo z obratom tranzitnega sistema ter naj se zaneso na javne agencije, ki bodo poravnale njihov spor glede mezd.

Poziv na stavko

Toda kljub temu, da je odvisna polovica ene četrtnice milijona delavcev, ki so zaposleni v vojni industriji, od mestne transportacije, so unijski uradniki pozvali svojih 3.700 članov na stavko.

Dočim je župan Lausche konferiral v mestni hiši, so pričela kmalu po polnoči prihajati tja poročila, da je ves promet obtičal, ker so se ustavili vsi poulični vozovi in vsi avtobusi.

Skoro celonočna konferenca

Župan Lausche je prišel s konference šele zgodaj davi ter izjavil, da nočejo unijski voditelji ničesar slišati, da bi preklicali stavko.

Župan je izjavil, da bo pri današnji konferenci še enkrat apeliral na unijske odbornike ter da bo stopil v telefonsko zvezo z Washingtonom.

Označba Mihajlovića za izdajalca, je izzvala jezo med argentinskimi Jugoslovani

Jugoslovanske organizacije trdijo, da ga je označila za izdajalca samo jugoslovanska manjšina.

(Poročilo v listu "New York Times").

BUENOS AIRES, Argentina, 26. aprila. — Včerajšnji odlok Slovenskega kongresa, ki se je sestal v Montevideo, Urugvaj, na katerem je bil proglašen Draža Mihajlović za izdajalca svoje domovine, je izzval jezo med mnogimi jugoslovanskimi organizacijami v Argentini, ki so zavrnille te obdolžbe svojega velikega patriota.

Protest delegatov

Generalni ali splošni Jugoslovanski odbor, ki ima 36 sekcij po vsej Argentini, je izjavil, da ni poslal delegatov v Montevideo, kakor jih niso poslali tudi slični odbori v Čile, Boliviji, Peru, Braziliji, Paragvaju in Colombiji. Delegatje na kongresu v Montevideo so odšli iz dvorane, ko so zaznali, da se namestila predložiti predlog za obsojbo generala Mihajlovića.

Kot izjavlja Centralni jugoslovanski odbor, je bila zastopana na kongresu samo manjšina jugoslovanskih priseljen- cev.

Izjava predsednika Slovenskega kongresa

MONTEVIDEO, Urugvaj, 26. aprila. — Thomas Davidov, predsednik Latinsko - ameriškega Slovenskega kongresa, je danes zanikal, da bi bil Kongres odobril resolucijo, ki proglašala generala Mihajlovića za izdajalca svoje domovine.

Kongres je samo aplavdiral

Davidov je izjavil, da je kongres samo aplavdiral predlogu jugoslovanske delegacije, ki je zahtevala od jugoslovanske vlade v Londonu, da se slednja od- pove generalu Mihajloviću ter da ga kot orodje fašistov in nacistov odstavi od položaja vojne- ga ministra.

Opomba uredništva

Te dni smo prinesli iz istega vira (New York Times) vest, da so na kongresu proglasili

Mihajlovića kot izdajalca. Danes objavljamo kot objektivni poročevalci drugo vest, ki prvotno deloma pobija. Nočemo namreč, da bi nam kdorkoli očital pristranost ter želimo, da slišijo naši ljudje obe plati zvona.

PADALCI TERORIZIRAJO NACISTE

Zavezniški glavni stan v Severni Afriki, 29. aprila. — Angleški padalci, ki so zadali Nemcem v Tunisiji prve udarce lanskega novembra in ki se povsod po svojem odkoku bore kot pešci, povzročajo še vedno strah in grozo med Nemci.

Tekom petmesečnih bojev so izgubili padalci že veliko število svojih častnikov.

ZASTRUPLJENJE Z ARMADNIMI ŽIVILI

WASHINGTON. — Vojni department naznanja, da je zbolelo 35 oseb, ki so použile nekaj jedil in restavraciji Pentagon poslopja, kjer je glavni stan armade. Njihovo obolenje ni resno in nevarno.

Dar pomožni akciji

Mr. Frank Rich, ki stanuje na 1258 East 61 cesti, je zelo zaveden in napreden Slovenec, ki s srcem razumeva strašni položaj naših bratov in sester onstran morja v Sloveniji. Pred časom je že daroval JPO,SS, a pred par dnevi je zopet daroval lokalnemu odboru št. 2 JPO,SS v Clevelandu vsoto \$25.00, za kar naj mu bo na tem mestu izrečena prav prirčna zahvala v imenu vseh trepih in žalostnih Slovencev v domovini. Mr. Fr. Rich vodi uspešno svojo delavnico na 1109 East 61 cesti pod imenom East Sixty-first St. Garage. — Naj bi imel dosti posnemalec.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) — \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) — 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) — 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) — \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) — 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) — 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year — (Za celo leto) — \$8.50
For Half Year — (Za pol leta) — 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

REFERAT MINISTRU DR. KREKU

VII.

Neka osebnost, katere imena ne bomo navedli in ki je pobegnila koncem aprila 1942 iz Jugoslavije, je poslala iz Buenos Airesa dr. Mihi Kreku, podpredsedniku jugoslovanske vlade v Londonu, sledeči referat:

"Čim je propadla Jugoslavija, so pričeli komunisti intenzivneje kakor poprej s svojo podtalno akcijo. To jim je bilo tem lažje, ker so predstavniki dosedanjih političnih strank zapustili teren ter so bili komunisti edini, ki so mogli zapopasti situacijo.

Občji kaos, metež, prihod sovražnika in depresijo so komunisti znali izkoristiti ter povleči disorganizirane kmečke mase v partizanske vrste. Posebno aktivno so delovali v Srbiji, kjer so z zvonjenjem cerkvenih zvonov klicali narod v partizanske vrste.

Partizani niso klonili duha. Njihova propaganda je bila kamuflirana s slovansko-rusofilskim nacionalnim obeležjem. To je bilo par mesecev po zlomu. Tedaj sem bil v Beogradu. Komunikacije so bile silno otežkočene, a železniški most pri Ralji je bil tako poškodovan, da se je moralo tam prestopati iz vagona v vagon.

V Beogradu je Nedićeva vlada nabirala dobrovoljce. Drago Jovanović je že organiziral policijo in žandarmerijo, Kosta Pećanac (znani četniški "vojvodja") pa je pričel zbirati četnike za borbo proti komunistom in nacionalnim borcev. Nekako konci avgusta je objavil Pećanac proglas "dragemu narodu", s katerim proglasom je pozval vse četnike in srbske patriote, da se zgrnejo okoli njega. Naravno, da se je zelo malo ljudi odzvalo, in to zlasti zato, ker se je vsa stvar pričela na pobudo "Obnove" (Nedićevega lista) in četniškega glavnega stana, ki se nahaja poleg Gestapa na Terazijah, v poslopju ministristva prosvete.

Nemci izprva niso polagali posebne pažnje četniški in partizanski akciji, temveč so prepustili Nediću, Paveliću ter mađžarskim in bolgarskim okupacijskim silam, da one obračunajo z njimi, a Nemci sami so si v glavnem zagotovili mesta in večje kraje ter si zagurali prehod na glavnih cestah. Baš tej okoliščini se je bilo zahvaliti, da je bilo mogoče četnikom in partizanom organizirati se ter se pripraviti za predstoječo borbo. Nemci so šele čez nekaj mesecev ugotovili potrebo pacificiranja teh akcij, toda tedaj je bilo že prepozno.

V teh prvih dneh organiziranja borbe proti sovražniku je stopil Draža Mihajlović vidno v ospredje in naravno je, da je prišel na terenu v kontakt s partizani. Do spopada še ni prišlo, toda rivaliteta je bila že vse premočnejša, da bi se moglo celo stvar mitnim potom urediti. Zaprčeti so bili razgovori, da se doseže nekak sporazum.

Komunisti so izprva ponudili Mihajloviću svoje sodelovanje ter mu predlagali, da prevzame en vodstvo čet ter organizacijo splošne borbe proti sovražniku. O formi in ureditvi bodoče Jugoslavije pa naj bi se razpravljalo po vojni, pri čemer bi se imela spoštovati volja naroda. (Tu je značilno to, da navačamo v enem prejšnjih člankov, za katerega smo dobili informacije iz popolnoma drugih virov, natančno isto zahtevo partizanov: sedaj skupna borba proti sovražniku, po vojni pa naj ljudstvo odloči o svoji in Jugoslavije bodoči usodi. Uredništvo). Teren, na katerem so se udeleževali, pa bi držali eni ko drugi še nadalje ter vršili ondaj svoje civilne uprave.

Do sporazuma pa zaradi pogostih spopadov ni prišlo in med njimi je nastal odprt boj, ki je znatno otežkočil pozicijo Mihajlovića.

Čim je vstopila Rusija v vojno, so dobili partizani pred vsemi drugimi ogromen prestiž. Naš narod, izmučen, zapuščen in sam sebi prepuščen, se je pričel instinktivno obračati proti Rusiji, ne proti režimu, temveč proti slovanski Rusiji, od katere pričakuje svoje odrešitve. Partizani so postali nosilci nove ideje, novega pokreta, čigar

NEWYORSKA PISMA

Piše Frank Kerže

NAROD NAJ ODLOČA

Kako lepe besede. Zvene prijetno na ušesa, kakor sobotno potrkavanje h prazniku. Za vse probleme in vprašanja, ki nastajajo za nas tekom druge svetovne vojne, se kar lepo krije mo za mogočno doneče, demokratsko usmerjene fraze: narod naj odloča — ali: narod bo odločil.

Ce govorite z zastopniki, ali ministri jugoslovanske londonske vlade in jih izprašujete, kako bo s temi ali onimi problemi, ki čakajo povojno Jugoslavijo, se ti kar lepo umaknejo za fraze: narod naj odloči.

Pripoveduješ jim, da take Jugoslavije, kakor je bila, ne marajo ne Srbi, ne Hrvatje, ne Slovenci. Ali bi ne bilo pravilno, da vlada pripravi nekako podlago, načrt, katerega bi predložila narodom jugoslovanskim? Načrt, ki bi bil v resnici demokratski in pravičen napram vsem?

Na proslavi ujedinjenja dne 6. decembra sem javno obsodil tako zadržanje jugoslovanske vlade in zahteval, da pride na dan z načrti in principi za bodočo Jugoslavijo. Rekel sem, da če jih ne pripravi in predloži vlada, bomo stopili mi, ameriški Jugoslavlani na pozornico in preložili program in načrt, kakoršen se nam zdi najboljši in najpravičnejši za naše brate na oni strani oceana.

Toda moj glas je ostal tako glas vpjiočega v puščavi, kakor so glasovi vseh naših ljudi, ki žele dobro svojemu narodu. Jugoslovanska vlada molči, se zabava, vleče mogočne plače iz fondov, ki jih je zbralo jugoslovansko ljudstvo in — vlada.

Molči? Kako — brate — ali ne čitaš vsak čas, kako je govoril ta ali oni minister na radiu? Res, govorili so, ne enkrat ampak stokrat — govorili vsi po enem kopitu, govorili o vsem mogočem, samo o tem ne, kaj imajo pripravljene za ljudstvo bodoče Jugoslavije. Vprašuješ, zakaj ne pridejo na dan? Barvo, pa se skrivajo za fraze: ljudstvo naj odloči — kakor bo hotel narod.

Pojdiva, prijatelj, v tiste čase, ki niso tako daleč, kakor mislijo nekateri — čase, ko bo pretresala svet vesela novica: Zavezništvo so zmagali — sile osi — so premagane in strte.

Prvo poglavje bo začeto s tem, da se meje Jugoslavije vpostavi, kakor so bile. Vse drugo ostane prihranjeno za mirovne konference.

Vlada jugoslovanska je priznana od zaveznikov — kaj je bolj naravnega, kakor da ji bodo zavezniki pomagali, da porabi prvo priliko in se vrne, od koder je prišla — v Beograd. Ne rečem, da taka vlada, kakor — ona je danes. Vlade so kakor testo: če so v nevarnosti stoli in stolčki, so malo odneha tukaj ali tam. Rečimo: nekaj reakcijskih ministrov se vrže na njihova mesta se postavi ljudi, ki so — če že ne demokrate — pristasi resnične svobode in pravice, pa vsaj nepoznani ali pa brez posebnega vpliva na zgoraj in na spodaj.

Taka vlada se torej vrne v Beograd in prevzela bo vso dedščino, ki jo tam čaka. Vlada bo začela s svojo funkcijo takoj in sicer na podlagi vseh tistih zakonov, ki so bili v nekdanji Jugoslaviji. Vlada bo lahko tudi obljubila vsakemu, ki jo bo pri-

glavni cilj je osvobodjenje! Rešitev pa je edino v Rusiji, v nasilci te odrešitve so partizani! Uspehi Rusije, postajajo uspehi — partizanov!

jemal, da pride vse na vrsto. Rekli ti bodo, da bo vse izpeljano, prenačeno in dovršeno, kakor bo zahtevalo ljudstvo.

Toda ... za vse je treba časa prijatelj, časa.

Prvo, kar je potrebno, je, da se uredi dom — to se pravi: česla Jugoslavija. Na stotisoče Srbov in Slovencev je po raznih koncentracijskih taboriščih. Jih bo treba pripeljati domov, kar se ne zgodi v enem tednu, enem mesecu ali enem letu. Treba jih bo iskati po vsej Evropi — del ljudi je zaposlenih kot sužnji po Hitlerjevih tovarnah, otroke so pobrali in vrgli, koder je bilo kaj prostora zanje. To bo delo, ki bo zahtevalo časa.

In ko se vrnejo, jim bo treba ugotoviti domačinske pravice. Velike bodo spremembe na gospodarskem polju — predno se bo uredilo to vprašanje, bo trajalo nekaj let.

In brate moj — z domovi? Toliko je porušenega in podrtega zlasti po Srbiji in Sloveniji, da bo vzelo vrsto let, predno se bo popravilo.

Ljudstvo hoče jesti — treba bo semena, treba izboljšati in urediti izkoriščana polja, treba bo živine, kar vzame vse dosti časa.

In vlada bo rekla: vidite, najprej moramo popraviti in urediti domače zadeve, da bomo vedeli, pri čem smo. To je seveda notranja zadeva ene države in v teh zadevah ne bo mogoče nobenega posredovanja. Vsaka vlada ima pravico urediti svoj dom.

Koliko časa bo to trajalo, je težko reči, mislim pa, da vsaj deset let. Sedanja vojna je povzročila ne samo gospodarski propast vseh evropskih narodov ampak tudi propast celih ljudstev, da ne moremo niti soditi, koliko bo ostalo po končanem boju Srbov in Slovencev.

Zdaj vas pa vprašam kdaj, kje in kako bo odločalo Jugoslovansko ljudstvo? Kdo bo sploh vprašal ljudstvo, kaj hoče in kako hoče?

Ce bo vlada slišala kak močan glas od znotraj ali zunaj, se bo, lepo umaknila za fraze: vse pride na vrsto. In ko bo urejeno, razpišemo volitve.

Pritisnile bodo stranke, kandidati se bodo lasali za mandate, kakaj biti poslanec pomenja dobro plačo in malo dela. In volitve v Jugoslaviji — ali je to bila kdaj volja in izraz ljudstva? Kdaj je beograjski režim vprašal, kaj so ljudske želje. Ali se ni vsa jugoslovanska politika — zunanja in notranja — formirala na dvoru s pomočjo raznih generalov, ki jih je bilo polno za vsakim vogalom. In ljudstvo je bilo reprezentirano po finančnih špekulantih in bogatih trolih. Znana je resnica, da so bili v jugoslovanski vladi sami bogati ljudje.

Ljudstvo bo odločalo — kako smešno. Ljudstvo bo moralo biti lepo tiho, kakaj nad njim bodo policija, žandarmerija in vojaško sila, kar bo vse v rokah vlade in je ljudstva. In navsezadnje: ljudska volja more odločevati samo tam, koder je doma resnična demokracija. In pogoj za to je absolutna svoboda govora in pisanja, katere ni bilo nikdar v Jugoslaviji. Konfiskacija po listih in zamazane, nečitljive vrste od strani cenzorjev — to je bilo vse.

Cudno pa je, da na take fraze sedaj tudi naši jugoslovanski ameriški, celo taki, od katerih bi človek pričakoval nekaj več jasnosti in odločnosti.

Vprašam vas: kdo pa je ljudstvo? Ali oni v stari domovini, ki ne morejo, ki ne smejo? Ali

ISKANJE ZAKLADA

(Nadaljevanje in konec.)

Gillan je hotel spregovoriti, pa mu je glas zamrl v grlu. Le pokimal je. Železni drog v desnici in pokonci je pokleknil kraj Rogersa. Brata Higgins sta odprti ust čepela na petah s kladi v rokah. Slišati je bilo le neredno pomešano dihanje, iz katerega je bilo dobro spoznati diha vsakega. Gillanova senca je padala preko skale in brada mu je molela preko kratke senice železnega droga.

"Pijmo še, preden začnemo," je končno zašepetal Rogers.

Gillan je no tihem izlekel steklenko in jo odmašil. Ko je zamašek buknil iz vratu, sta se brata Higgins močno zdrznila. Pili so vsi. Gillan je slegel dežni plašč in zavil vanj steklenko.

"V imenu božjem," je dejal, "začnimo. Ali naj skalo razbijemo ali obrnemo?"

"Obrnite jo obrnite," je svetloval Rogers. "Vi trije jo obrnite. Jaz bom pri miru in bom držal nož s črnim ročajem."

Rogers je vstal in odprl nož. V desnici ga je stegnil predse in velel: "Zdaj jo obrnite!" Oni trije so se nerodno dregali, ko so grabili za skalo in jo z vso močjo dvigali. Skala je podrknila in se prekopicnila. Vsi so pogledali v ležišče.

Tu je bil stegnjen poginul maček odprtih rumenih oči.

Brata Higgins sta vrisnila. Stekla sta po skalah na pot, da so jima spodrevali težki čevlji in živina, ki je tam naokoli, se je splašala. Gillan ni zakričal, le odskočil je in se z eno roko prijel za grlo, z drugo pa zagrabil za prsi nad ledodeno jamico. Prav tam mu je na vrvi visel škaphir. Mrmraje je pomolil. Rogers je stal zadaj in v temi ni bilo mogoče videti izraza na njegovem licu. Niti znil ni. Naposled je spregovoril Gillan.

"Tisto tamle pe črn maček," je zasigal. "Ali ga vidiš?"

"Videm," je tiho odvrnil Rogers. "Za gotovo je pravi. Leži, kakor je ležal in čuval zaklad v mojih sanjah."

"Kako bi ga le spravili odondod?" je ves v strahu vprašal Gillan. "Bog nas varuj hudega!"

nismo mi ljudstvo, ki nimamo le samo pravico, ampak dolžnost, skrbeti za tako podlago naših nekdanjih domovini, katere edina more zagotoviti zdravo, pravično in varno bodočnost?

Smo sicer ameriški državljani ampak to nas ne more motiti, da bi ne izvajali svojih pravic napram tistim, ki so naši bratje in ki so danes brez vsake moči. Naše rojstvo, jezik, tradicija in duša nam narekuje, da govorimo, jasno in odkrito: tako hočemo.

Nabiramo denar. Tistih par beraških dolarjev ne bo nikogar rešilo. Sklepamo frazaste resolucije, ki ne pomenjajo nič, ker so brez podlage, brez načrtov in brez vsakih jasnosti. Vdarjamo na strune skupne sloge, ki bo jutri tam, koder je bila večeraj.

Zdaj je ura, da se govori, jasno, odkrito in odločno. Če zamudimo to, bomo grešili napram sebi in svojemu narodu v stari domovini. Pa se bo nadaljevala tista pesem, ko po prvi svetovni vojni: Beograd bo breknal s svojim režimom, ljudstvo bo pa plesalo v senci bajonetov, pravice lačen in žejen bo komunist. Zakaj vedite: Beograd se ne bo premenil. Danes sedi izmed desetih sedem srbskih stebrov za ministre, Hrvatje imajo dva, Slovenci enega, pa še tega je pol v Rimu pol pa — hm; v Rusiji gotovo ne.

Kdo naj ga prime in tvega, da živ zgori!"

"Jaz ga bom," se je ponudil Rogers, "jaz ga bom prijel. Daj mi steklenko! Hudič bo prijel ga!"

"Na, na pij!" je odvrnil Gillan in mu podal steklenko.

Rogers si je privoščil dolg požirek. Mlasknil je in se od dahnul. Potlej je še enkrat srknul. Gillanu, ki je razburjen strmel v mačka, ni bilo mar Rogersa. Ta ga je ošinil s pogledom in naglo znova nesel steklenko k ustom. Hlastno je še malo odpil in zataknil zamašek. Brata Higgins sta ravnokor prišla nazaj — po prstih in iztegnjenih rok, kakor da hodita po napeti vrvi. Gillan jima je zažugal in Bog ve zakaj načemiril obraz.

V desnici odprti nož s črnim ročajem se je Rogers zravnaval. V en mah si je potegnil čepico z glave in jo vrgel na tla. Gillan in oba brata so s pritaenjo sapo opazovali vsako kretnjo. Rogers je pridvignil mačkov rep. Dvignil je mačka, ki je bil trd in sploščen kot cvrtjak. Maček je imel pod levim plečem za šiling veliko brazgotino od opekline. Pat Higgins, ki je preplašenih oči srepel vanj, je videl brazgotino in se malce zdrznil. Spreletel ga je strah in ozrl se je v Gillana. Rogers je šel po prstih pet korakov v stran in varno položil mačka na tla. Potem si je obrisal čelo s hrbtno roko in kot ves izžrpan prišel nazaj h Gillanu.

"Pogumen človek si, Barney," je spoštljivo šepnil Gillan.

"Daj mi ... da bom pil," je zamomljal Rogers, lopnil na kolena in si otrl čelo.

Vzel je steklenko in jo odmašil. Nato se je okrenil h Gillanu in povedal: "Zdaj lahko brez skrbi začnete kopati. Toda bodite oprezní. Če zapazite kakšno kost ali pero, se ga nikarte dotaknite. Tedaj pokličite mene, da bom z nožem odstranil čar. Sedel bom tu in pazil na vas, ker se je bati, da se maček spremeni v hudiča in vas žive sežge. Le dokler gledam vanj z žganjem v rokah, je brez moči. Podvizajte se in začnite kopati."

"Prav!" je kriknul in vstal Gillan ves iz sebe.

"Stopite, fantje," je siknil. "Upognite hrbte in lotite se dela! Jaz bom z drogom rahljaj kamne."

Kakšnih šest col pod ploščatko skalo so bili kamni majhni in omajani, pod kameniščem pa tanki skladi s črno glino vmes. Vsi so hropili in se potili, ko so v troje odnašali rahle kamne. Potlej je Gillan začel spodkopavati sklade z drogom, brata Higgins pa sta z rokami izgrebala narahljane kamne in zdaj pa zdaj katerega raztreščila s kladi. Rogers je z odprto steklenico v rokah klečal na enem kolenu in sem in tja vprašal: "Ali je že kaj sledu za lonce?" In vsak pot, ko je Gillan odgovoril, da nič, je Rogers menil: "Krepkeje poprimite," in loknil iz steklenke.

Gillan je kopal ko nor. Oči je imel pohlepno zaprčene v jamo. Že se je zdelo, da zagreba roke v zlate cekine in jih grabi po prgiščih.

Tedaj je Rogers podržal steklenko v mesečino. Bila je na pol prazna. Naglo se je ozrl in zarezal, da je pokazal vse zobe. Postavil se je na noge. Šel tri korake zadenski proti poti. Nato se je ustavil in zaklical: — "Kopljite, kopljite! Nekaj mi pravi, da je samo še za čevljo do zaklada. Kopljite, kopljite ko peklenski!" Tedaj se je obrnil in neslišno po prstih stekel ko srna proti poti. Pa če bi tudi

hrmel ko tramvaj, bi ga kopači ta trenutek ne slišali. Rogers je skočil preko nizke ograde na pot in izginil.

Oni trije so še dolgo kar naprej delali. Končno je Pat Higgins prenehal, da zajame sapo in se ozrl tja, kjer je bil klečal Rogers. Zdrznil se je in skriv sunil Gillana. Gillan se je okrenil in pogledal, kamor je kazal Higgins. Rogers je bil izginil. Vsi hkrati so spustili orodje, postavili naokoli in se začudeni in molče ozirali. Celo minuto so bili tiho. Naposled je Pat Higgins na glas zaklel in stisnil roke v pesti.

"Kaj pa je, ti tepec?" je jeno vzkliknil Gillan.

"Moje tete Marije maček je," je vrisnil Higgins. "Janez Gillan, oni te je imel za norca! Mačka poznam po rumeni pegi pod plečem. O, pri vseh ... in začel je kleti, da je bilo groza, ko je planil po starega črnega mačka in ga pobral. Taka rumena brazgotina od opekline je tu bila! Vsi so se zastrmeli vanjo.

Gillan je dvignil stisnjeno pest nad glavo in zajecjal. Od jeze ni mogel do besede.

"Mačka je pred tremi dnevi zmanjkalo, ne da bi kdo slutil, kaj se mu je zgodilo. Tak Rogers ga je ubil! Zapreti bi ga dali za to."

"Zapreti!" je vrisnil Gillan. "Ki se mu je hipoma povrnil dar govora in se obrnil k Higginsu. 'Ali bi rad, da po vsej deželi zvedo zame? Če vama je do življenja, ne črnita o vsem tem niti besede! Da me ne dasta ljudem v zobe, ker me je ta nemarni potepuški izrodek imel tako za norca! Joj meni, kako naj le preživim to sramoto!'"

In vso pot do doma je vil roke in jokal na glas.

AMERIŠKI RADIO O BOJH V JUGOSLAVIJI

Znani ameriški radio komentator — pri National Broadcasting Company — Don Goddard, je v svoji oddaji, posvečeni ameriški javnosti, poročal o bojih v Jugoslaviji:

NEW YORK, 23. aprila (JIC) — V jutranji emisiji, ob 7.30, je poročal radio komentator Goddard naslednje o bojih v Jugoslaviji:

V današnjih vesteh se nahajajo novi podatki o teh bojovnih četah. To so, kakor veste, moške nepremagane jugoslovanske armade ... moške, ki se bore pod vodstvom partizanskih vodjev. Ta vojska je dobila opremljen letal, tankov in oklopnih vozov ... in še drugega orožja.

Danes zgodaj jutraj pa smo dobili brzojavko iz Berna, ki poroča, da vodijo jugoslovanski partizani v svojem težkem planinskem terenu vzdolž Jadranskega morja pravo pravcato vojno proti četam osi.

Druga poročila iz Budimpešte trde, da so boji v Bosni in Srbiji resnične vojne operacije.

Najnovejša italijanska priznanje razodeva velik obseg partizanskih operacij. Vrhovno partizansko poročilo, da je veljstvo Ducejevo poročilo, da je več od 3.000 italijanskih vojakov, ali poginilo, ali ranjenih ali pa drugače izgubljenih v bojih z jugoslovanskimi partizani.

ZELENJAVA OKOLI NAPONOVEGA GROBA

Prestor okoli Hotela des Invalides v Parizu, kjer se nahaja Napoleonov grob, bodo nazadnje zasadi z zelenjavo, kakor naznanja radio v Vichyju. Zemljo bodo izorali s konji nekoga pariškega konjeniškega polka.

PROGRESIVNE SLOVENKE AMERIKE

PROGRESSIVE SLOVENE WOMEN OF AMERICA

Ustanovljene dne 4. februarja, 1934.

Inkorporirane dne 27. junija, 1938.

GLAVNI STAN V CLEVELANDU, OHIO

GLAVNI ODBOR PROGRESIVNIH SLOVENK
New Supreme Board Members of Prog. Slovenke
1942-1945

Žena, izkoristi
pridobitno
svobodo pravil-
no in korakaj
z duhom časa
naprej!

PREDSEDNICA: Paula Kline
PODPREDSEDNICA: Agnes Zalokar
TAJNICA: Josie Zakrajsek, 7603 Cornelia Ave.
BLAGAJNICA: Cecelia Subelj
ZAPISNIKARICA: Danica Hrvatin
NADZORNICE: Mary Zakrajsek, Augusta
Franceskin, Vera Candon.
PROSVETNI ODBOR: Nezika Kalan, Frances
Gorshe, Marion Candon.

UREDNIKA: Mary Ivanusch, R.F.D. 1, Chardon, O.

POZIV NAŠE GL. PREDSEDNICE

Pridite na konferenco 30. maja!

Cenjene članice: Mesec maj je bližja, zato je moj namen, da vas opozorim na našo letno konferenco, ki se vrši 30. maja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Zborovanje se prične ob 3. uri popoldne. Moja in celega glavnega odbora želja je, da se članice v polnem številu vdeležijo tega letnega sestanka ter da krožki poročajo o delovanju. Na dnevnem redu bo več zelo važnih reči, o katerih se bo ukrepalo.

Članice, ni dovolj, da čakate na poročila pri krožkovih sejah, potrebno in važno je, da ste same osebno navzoče, da izrazite svoja mnenja pri raznih zadevah ter da na splošno sodelujete pri delu v prid organizacije.

Upam, da je vsem članicam znano, da smo preložile "Bazar" na 19. julija v Euclid, Ohio in da ste vse zelo zaposlene pri spomladanskem čiščenju, z delom v "Victory Gardens", nekateri v tovarni, itd., vendar priporočam in vem da si bo do časa "Bazarja" vsaka zavedna članica utrgala malo časa in delovala za to našo skupno in potrebno stvar. Namen krožkov namreč je, da darujemo vse dobrotke v dobrodelne namene. Omeniti želim še to, da so se

članice krožka št. 7 zopet odzvale kampanji Ameriškega Rdečega križa in priredijo s sodelovanjem direktorija Slovenskega delavskega doma veselico s plesom, v nedeljo dne 9. maja in to v zgornji dvorani. Priporočam collinwoodski selbini, da se odzove temu vabilu in jim s tem da priznanje za njih agilnost.

Res, so po številu še majhne, ampak pri delu so velike. Želja bi, da bi jih ostali krožki vzeli za vzgled in jih posnemali. Svojo zavednost napram zemlji, kjer je tekla zibel njih starih, so pokazale članice istega krožka, namreč št. 7 na seji meseca marca, ko so ustanovile podružnice za Slovensko-Ameriški narodni svet. Pomagale bodo tudi tej akciji.

Ko to pišem, je vreme bolj podobno božičnim nego velikonočnim praznikom. Upajmo, da se v kratkem vreme ustani in nam bo mogoče lotiti se dela na vrtovih nakar bomo posvetile naše moči pripravam za naš bazar. Vesele velikonočne praznike (zakasnelo) želim vsem članicam in njih družinam ter vam ključem: Na svidenje na konferenci!

Paula Kline
Gl. predsednica "Progressivnih Slovenk Amerike."

Kampanja "Progressivnih Slovenk"

Na zadnji seji glavnega odbora se je sklenilo, da se prične kampanja za pridobitev novih članic in me žene smo si eno začetale da bomo napole vse naše sile za pridobitev novih moči, oziroma članic.

Moj klic naj doseže sleherno mlado in deklet, kajti zgodovina ne pominja večje potrebe kot je sedaj, da se postavimo v skupini in delujemo proti krivolončnim.

Vedno govorimo: "Prav rada pridobila, toda čas ne dopušta." Vem, da je družinska malotrudna obložena z delom, toda to sebi sodim, da si lahko vzlic mojemu delu, odtrga uro časa za bazar, ki je v dobrobit človeštva.

Ze sama beseda "Progressivne Slovenke" vam pove delovanje naše organizacije. Me podpiramo in delujemo za vse, kar otežuje delavstvo v obče.

Torej zbudi se slovenska mati, slovenska deklet! Ne skrivaj svojih moči! Ali ni greh, ko toliko slovenskih žena počiva s svojo dohodatino, bi nam svetovala, da bi se bolj na dolgo in široko razširili našo organizacijo?

Je li kje srce, ki ga ne bi galet početje nad našim ubogim delavstvom v domovini? Sama prizadeta in mi je zadan nam udarec v slučaju mojega oteževanja, ki je že dve leti v koncentracijskem zaporu in to je vendarle v starosti 71 let.

Podobnih in še hujših slučajev je nebroj in nepopisljivih. Zato vam ključem, pristopite v

Krožki poročajo...

Krožek št. 1 lepo napreduje

Cenjena urednica: Sporočiti vam želim, da pri našem krožku prav lepo napredujemo. Z veselico 21. marca smo imele prav lep uspeh, na naši zadnji seji 6. aprila pa smo sprejele v našo sredo zopet dve novi članici in sicer Antonijo Gosnach in Mary Prebevske.

Naša želja je, da bi pristopile na prihodnji seji še v večjem številu, kajti zelo veliko je še žena in deklet, naprednega mišljenja v okolici Slovenskega delavskega doma, ki še niso v tej naši organizaciji.

In zakaj bi se nam ne pridružile?

Mišljenje naših članic je, da če ste tako dobrega naprednega prepričanja, je to brez pomena, ako ne pripadate k organizaciji našega naprednega žensstva. Posamezen človek je ničla, organiziran je močan.

Me smo za skupnost in jaz mislim, da niso bile naše organizacije še nikoli v naši zgodovini tako potrebne, kot ravno danes, ko se gre za združitev vseh Slovanov. In še to: koliko koristnega smo že me podprle z našimi denarnimi prispevki za Ameriški rdeči križ, za Rusijo, za naše rodne brate in sestre

našo organizacijo! Postavimo se v bran roka v roki.

Kampanja je v teku do zadnjega julija in vsaka nova članica plača en dolar za pet mesecev, torej je en mesec prosta članarina.

Danica Hrvatin,
gl. zapisnikarica.

ter za razne kulturne ustanove. Ravno tekoči mesec, namreč 4. april se je imela vršiti velika skupna prireditve ali bazar vseh clevelandskih krožkov, pa se žal ni mogla izvesti vsled neke pomote pri najetu dvorane.

Seveda se bo naš bazar vseeno vršil enkrat v mesecu juliju v S. D. Domu v Euclid, Ohio in zato prosimo cenjene Slovenke in Slovenke, da nas takrat obiščete. Ves čisti prebitek bo šel v dobre namene, kot za Rdeči križ, itd. Ker letos ne bomo mogli toliko ven na deželo, bo ta naš vrtni semenj v Euclidu gotovo vsem prav dobrodošel.

Pozdrav vsem!
Frances Wolf, tajnica,
krožka št. 1.

Kupujte vojne bonde in vojno-varčevalne znamke, da bo čimprej poraženo osiše in vse, kar ono predstavlja!

St. clairski krožek št. 2

Predzadnje sredo smo imele našo redno mesečno sejo in bilo je prvič, da je bila odsotna naša predsednica, Cecilija Subelj in je vodila sejo podpredsednica Danica Hrvatin.

Naša plesna veselica je bila precej uspešna in ob tej priliki se želimo zahvaliti vsem članicam, ki so pomagale bodisi v kuhinji, točilnici, pri prodaji vstopnic ali okrepčilnih listkov, onim, ki so sprejemale in pazile pri vratih, onim, ki so se vdeležile veselice in predvsem darovalkam kave, sladkorja in mesenine.

Na prihodnjo sejo bosta prinesli naši članici Gusti Frančeskin in Frances Gorshe razno blago za naš bazar ter ga oddale članicam, ki so pripravljene delati. Imele bomo tudi predavateljca in sicer, ako le mogoče, zdravnika.

Dne 30. maja, kar pade na nedeljo, pa se bo vršila naša letna konferenca. Upam, da se boste vdeležile iste vse članice. In moja prošnja je, da imate do tedaj poravnano vašo članarino, ker drugače ne boste imele pravice do glasovanja na konferenci.

Poročala bi lahko še mnogo o našem delovanju, toda ura je pozna v noč in moram odločiti pero.

Mary Zakrajsek,
tajnica.

Gibanje krožka št. 3 v Euclidu

Naša aprilskaja seja je bila zelo dobro obiskana. Članice so bile vesele, ko je tajnica poročala o preostanku od naše igre "Vrnitev". Sklenile smo kupiti zopet en vojni bond v vsoti \$18.75, nadalje smo darovale \$10.00 za Jugoslovansko pomožno akcijo ter \$5.00 za Rdeči križ.

Ravno, ko je predsednica poročala, da se bo vršil skupni semenj krožkov v Euclidu, smo bile obveščene po telefonu, naj naš krožek najame vrt Društvenega doma za nedeljo 18. julija, za imenovani semenj ali bazar. Umevno je, da so bile naše članice tega vesele, ker se menjaji na lepšem prostem, nego znotraj in Društveni vrt je za enake prilike zelo pripraven, ker nam bodo obnemem v slučaju dežja na razpolago dvorane.

Apeliram torej na druga društva,

da ne prireajo sličnih priredb na ta datum.

Me bomo skušale po naših najboljših močeh, da napravimo sliko pravega starokrajškega semnja. Manjkalo ne bo ne čebule, ne česna in še posebno ne, če nas zopet obišče Frank Cesen. Predlanskim nam je okinčal z njim celo drevo. Če kdo misli, da se ljudje branijo česna, naj vam povem, da takrat se ga niso! Ostalo ni niti enega samega stroka ali zrna! Mogoče je bil magnetičen, ker ga je Frank obesil!

Na zadnji prireditvi sem se sešla s prijateljicami, katerih nisem že dolgo videla. Začudila sem se, da so prišle, ker so precej oddaljene, pa me prekine ena izmed njih: "Veš, ko sem prečitala imena igralcev, sem rekla sosed: 'Pojdimo k "Progressivnim" v Euclidu!' In smo šle!" — Le škoda, da ni bilo časa pogovoriti se še kaj več, toda obljubile so, da se še oglasijo, kadar bomo kaj priredile. Hvala, Lena!

Ker se je predsednica že zahvalila za udeležbo pri igri, naj jaz dodam še lepo zahvalo našim urednicam ge. Ivanusch, ker je tudi veliko pripomogla in uredila naša vabila na "Progressivni strani". Da čitajo to stran tudi moški vem vsled tega, ker mi je povedala ena izmed članic, da njen mož vselej prečita "Progressivno stran" preje, kot ona in da ji sploh ne da lista v roke, dokler ni gotov.

Apeliram na vas, Slovenke, da se nam pridružite ter postanete članice "Progressivnih Slovenk", kjer vas bomo radevolje sprejele v našo sredo. Naša prihodnja seja se bo vršila 5. maja v Društvenem domu na Recher Ave. Pridite ker ste vse dobrodošle!

Vas prav prijazno pozdravljam!

Gusti Zupancic

Sončni kotiček...

(Prispeva G. Zupančičeva)

Ker je sezona regrada tu, vam želim povedati, kako lahko ohranite istega več dni svežega in mehkega. Ko ga nabere, ga osnažite kake morebitne trave in listja, ne odrežite pa listov od korenine; pustite, da se drži skupaj. Operite ga lepo v loncu ali skledi ter pustite, da se voda ocedi. Med tem položite nekaj papirja na tla v klet, kjer hranite konzerve. Na ta papir položite regrad in ga pokrijte z navadnim škafom za pranje. Ako se tekom enega ali dveh dni preveč osuši, ga nekoliko poskropite in podveznite nanj zopet škaf, kot preje. Tak regrad izgleda, kakor da raste, ker se dvigne proti škafu. Poiskusite!

Psi so zopet nadležni. Ako hočete ostati prijatelj s sosedi, ne puščaj, tekom pomladi in poletja, psa letati okrog, da dela škodo. Mogoče niste še opazili, da namreč domač pes ne bo delal škode na domačem vrtu, temveč gre vedno drugam, kot bi žival vedela da ne sme škodovati svojemu gospodarju, ni ji pa jasno, da tudi sosedi ne more trpeti škode ter povzroči mnogo nepotrebnih preprirov med kov in potom semena.

Ali veste, da se tulipani lahko sejejo? Jaz pustim vsako leto en lep tulipinov cvet dozoreti. Ko je seme zrelo, istega posejaj po gredi in tako se mi množijo tulipani potom čebulkov in potom semena.

Nekateri ne vedo, da raste živa ali pekoča kopriva tudi tu v Ameriki. Jaz jo imam že veliko let na našem vrtu in seveda največ za zdravila in pa kot za nekaj spomin, ker smo se otroci v starem kraju radi tepli z njimi.

Pismo iz Greenwooda, Wisc.

17. aprila, 1943. — Spomlad je tu. Kako prijetno je poslušati ptičke, ki kličejo svoje družice in divje gosi, katere se vračajo z velikim vriskom na sever, kot, da hočejo povedati celemu svetu, da se bližajo gorki dnevi.

Srce mi še vedno krvavi vsled izgube sina, ali vendar se duša razveseli lepega jutra na svežem zraku. Še celo živina v hlevu mika in stopica nervozno, ko čuti, da je lepo vreme. A danes je zopet malo sneg zapadel, pa je vse mirno v hlevu in krave se počutijo zelo ugodno v suhem prostoru.

Da, spomlad je tu in zopet bo treba delati na vrtu, sejati korenje in drugo zelenjavo.

Ker sem ravno pri korenju, vam hočem povedati, kako se najbolje obdrži za zimo, ker letos, mislim, da bo marsikatera gospodinja sadila in konservirala zelenjavo. — Jaz sem vzela petgalonsko posodo od barve s pokrovom, v katero sem zložila korenje, kateremu sem odrezala perje, pustivši le za en prst peres, da ne ovene in se ne posuši. Ko je bila posoda polna sem jo trdo zaprla s pokrovom in korenje je ostalo do danes ravno tako sveže, kot sem ga dala v posodo v jeseni. Isto se lahko napravi z zeljati in glavami.

V mojem zadnjem pismu sem omenila, da smo imeli trinajst mladih prašičkov ali žali bože čez dva dni pa je prcisica enega polegla tako, da jih je ostalo samo dvanajst. No, pa je ravno prav, ker naša svinja ima samo dvanajst "pipic". Tako mi je prihranilo delo, da se mi ni bilo treba baviti s krmiljenjem na steklenico. Ali teh dvanajst je že tako velikih, da imam kaj v roki držati, ako se mi posreči, da katerega ujamem.

Tu naokoli imajo kmetje zelo slabo srečo s prašiči to leto. Ako jih svinja ne poleže jih pa požre. Človek, ki nam je zaklal prašiča, mi je pravil, da je imela njih svinja devet mladih, pa je vse raztrgala; enega je rešil, pa ko je mislil, da jo je že minila togota in ji ga je vrnil, je takoj hlastnila po njem in ga raztrgala.

Kaj je vzrok temu živalskemu početju, si ne morejo razlagati.

Zadnje nedelje je bilo zelo lepo vreme, pa smo se napravili k obisku. Šla sem takorekoč po fitlozovo seme k gospodu Seliškarju v Willardu. Imajo zelo lep dom. Najbolj se mi je dopadlo, ko sem prišla v hišo in so me sprejeli s smehom, kot da smo že dolgoletni prijatelji. Človek se kar domačega počuti. Seliškarjevi so že stari naseljenci v teh krajih. Pravili so nam, kako je bilo težko, ko so prišli tu gori, otroci majhni in vse zaraščeno z drevesi in grmičevjem. Mrs. Seliškar je dejala: "Veste, težko je bilo, pa sem položila tla malega v zaboj in ga nesla tja, kjer je moj mož sekal in čistil gozdovje za polja pa sem mu pomagala nositi skupaj na kopice, da smo potem sežgali, kar je bilo drobnega, debelo pa smo porabili za kurjavo. Najbolj me je pa jezilo, ko so druge ženske tarnale in jokale — kaj bo, kaj bo! — tako, da ubogi možje niso vedeli, kaj hočejo storiti, ali naj ostanejo tu ali se vrnejo odkoder so prišli. Žena naj bo družica možu in naj mu daje korajžo in podporo mesto, da samo stoji in joka, kaj bo, kaj bo!

Delali smo in ne mučili ali danes pa imamo svoj dom in vsega, kar si poželimo." — Kar lahko mi je bilo pri srcu, ko sem jo poslušala. Stara gospa, rdečo izdelano od trgeda dela, pa se počuti ponosna, da je tudi ona pomagala postaviti si dom in ognjišče in vse to brez očitaja, da je morala celo življenje

trdo delati. Njen dom je zelo lep in prijeten. Kamor se človek ozre, povsod vidi ročna dela. — Zavesa, napravljena iz samih malih medaljonov, menda jih je samo v enem kosu na stotine. Dosti časa je vzelo za kvačkaje! Jaz bi se ne podstopila tako ogromnega dela. Čutili smo se, da smo našli prijatelje v Seliškarjevi družini.

Ustavili smo se tudi pri gospe Jarc, ki je vdova že zadnjih osem let ter s pomočjo mladeniča Stankota, katerega je vzela za svojega sina, ko so mu umrli starši, vodi svojo kmetijo v najlepšem redu. Lepo je za pogledati njen hlev, poln lepo rejene živine, posebno lepi so telički. Gospa Jarc se samo nasmehne, ako kdo omeni trdo in mučno delo, ker tega je bilo polno v njenem življenju. A to težko življenje je ni napravilo samosvoje in trdosrčne, nego baš nasprotno — omililo ji je srce do svojega bližnjega. Kadar se oglašim pri njej, nosim vedno polne roke domov. Ako ji pa oporekam, pravi: "Saj vem, kako je hudo, ko pride človek na deželo in nima nič pripravljene. Tudi jaz sem skušala vse grenkosti prva leta." In jaz sem, kakor ponavadi, polna vprašanj radi vrta ali radi živine in ona ali Stanko mi dasta vedno dober nasvet in poduk.

Obiskati smo hoteli tudi gospoda Arcella, pa ga ni bilo doma. Začudila sem se snagi in čistosti, ki vlada na njegovem prostoru. Zdelo se mi je, da mora ta človek vsak dan pomesti po vsej kmetiji. Ostal je sam z malimi otroci, ko mu je umrla soproga pred desetimi leti in zavedal se je, da mora biti sedaj otrokom oče in mati in jim pripraviti dom. Res ima dom, da ga je veselje pogledati in hlev poln lepe živine. Svoje delo in dolžnost izvršuje res izvrstno.

Ko sem stala ob izhodu so se mi porajale misli, da moram tudi jaz izvrševati svojo dolžnost, akoravno je srce polno tuge in žalosti. Kakor on, se moram tudi jaz zavedati, da moramo iti z življenjem naprej, dokler ne pride čas odhoda tudi za nas.

Tu je veliko pomanjkanje delavnih moči. Več kmetij mora iti na javno dražbo, ker ne morejo dobiti delavcev. Ako pa je kdo tako srečen, da dobi koga, mora plačati najmanj \$50.00 mesečno in hrano in stanovanje. Res je zaslužek majhen v primeri z zaslužkom po mestih ali tu za kmeta je pa skoraj ves prebitek od tistega, kar dobi za mleko na mesec. Pa si ne more pomagati, sam ure more vsega izdelavati, ako dobi pomoč mora plačati, ako pa ne, je prisiljen prenehati s kmetovanjem in napraviti javno dražbo. Vendar se vsak boji iti v mesto. — "Tu," pravi "imam vsaj vsega dovolj za jesti, v mestu pa ne vem, kako bo."

Razmere se zelo težke za nekatere. Pri nas upamo, da bomo izdelali. Ako bo pa slučajno trda predla, bom pa napravila zabavo za "Progressivne Slovenke" krožek št. 1 ob času, ko bo treba spravljati mrvo.

Mislim, da se še marsikatera članica spominja, kako prijetno je tisti čas.

Ker je to moj zadnji dopis do druge zime, vam želim vesele velikonočne praznike (zakasnelo) in če ima katera članica malo časa, naj mi pošlje par vrstic, da bom vedela, da so bila moja pisma čitana.

Anna Prime, R. 2,
Greenwood, Wisc.

ljem prenehati s kmetovanjem in napraviti javno dražbo. Vendar se vsak boji iti v mesto. — "Tu," pravi "imam vsaj vsega dovolj za jesti, v mestu pa ne vem, kako bo."

Razmere se zelo težke za nekatere. Pri nas upamo, da bomo izdelali. Ako bo pa slučajno trda predla, bom pa napravila zabavo za "Progressivne Slovenke" krožek št. 1 ob času, ko bo treba spravljati mrvo.

Mislim, da se še marsikatera članica spominja, kako prijetno je tisti čas.

Ker je to moj zadnji dopis do druge zime, vam želim vesele velikonočne praznike (zakasnelo) in če ima katera članica malo časa, naj mi pošlje par vrstic, da bom vedela, da so bila moja pisma čitana.

Anna Prime, R. 2,
Greenwood, Wisc.

Kupujte vojne bonde in vojno-varčevalne znamke, da bo čimprej poraženo osiše in vse, kar ono predstavlja!

CIRCLES REPORT

Circle No. 7 Is Here Again!

We, "The Progressive Slovene Women of America" circle No. 7 are proud of our club. We are especially proud of our accomplishments for the American Red Cross since this war began.

In our estimation this organization is one of the greatest in the world. No one can do more than they have done and are doing for our boys overseas.

The club members have given their blood and are now going for their second turn. And if the readers will grope in the back of their minds, they will recall, that we gave a Red Cross Dance last year. With the help of the great crowd, that assembled and the hard work of the members and others it turned out very successfully.

This year, on May 9th, we are again holding a Red Cross Benefit Dance. This year, more than ever, the Red Cross needs your help; so keep posted to this paper for more detailed news!

The Club Reporter
Esther Zupanc.

Look for the Editorial and Roster of officers of the Progressive Slovene Women of America in tomorrow's issue of the Enakopravnost.

Uredniški članek in imenik Progressivnih Slovenk bo priobčen jutri.

LET'S GO!

CLEAN-UP COMMANDOS

CLEAN-UP
PAINT-UP
LIGHT-UP
COLLECTIONS
GARDENS
CHILD HEALTH

CLEAN-UP TIME

APRIL 26 to MAY 1

P. DECOURCELLE:
MOČ LJUBEZNI
ROMAN — I. DEL

— Prisegam vam, Helena, — se je oglasil Robert, — dokazem vam, kako sva prepričala vašega moža o usodni zmoti, ki v nji tava vsa leta, odkar ne živita skupaj... Ljubi vas še vedno. Vse življenje posvetiva vzvišeni nalogi zaceliti globoke rane, ki vam jih je prizadejala najina vrtoglavo.

Pod sestričnimi poljubi in solzami se je Heleni polagoma vračala zavest. Robertove besede so jo nekoliko pomirile in opogumile.

— Verujem vama... je odgovorila tiho. — Čakala bom in upala.

— Najino življenje bo odslej posvečeno edinemu cilju, dokazati, da ste nedolžni, in najti vašega sina.

— Milček!... Moje dete!... Kaj ni pri svojem očetu? ... Pri vama?

— Gorje!... Ne, ni ga.

— Ah Bože moj! Jaz sem ga pa držala v svojem naročju in pustila sem si ga iztrgati!

— Milčka? ... Ti si našla svojega otroka?

— Da, toda samo zato, da ga drugi izgubim.

Tudi Helena je pripovedovala o trnjeni poti svojega življenja: o svoji bolezn, ki jo je bila priklenila na bolniško posteljo in ji onemogočila dokazati Ramonu, da je v zmoti, o svojem nepričakovnem lečenju, o umirajoči grofici de Montlaur, ki je priznala v zadnjem trenutku življenja njeno nedolžnost.

Pripovedovala je o svojem življenju, posvečenemu iskanju nesrečnega sinčka, o svojem prizadevanju, o dnevih, ki jih je preživela med mladimi kazenci, da jim je lajšala težko življenje in jih odvrčala od novih grehov, o srečanju z dražestnim dečkom, o nepremagljivi simpatiji, ki jo je čutila do njega, čeprav je vse kazalo, da ni njen sinček...

In povedala je še — tisti hip so ji pa solze znova zalile oči — kako je deček nekega večera nenadoma spoznal na sliki grad Penhoet in našel v megli spominov iz zgodnje mladosti tako jasne in točne podrobnosti, da Helena ni mogla več dvomiti, da je našla svojega zlatega Milčka.

Potem je nastal požar... in to je bilo vse, kar je še vedela. Poznejši dogodki se ni več spominjala.

Vsa srečna, da je našla sinčka, se je onesvestila. Zavedla se je šele čez nekaj ur, iz plamenov jo je bil rešil Ramon de Montlaur.

— Ramon?

— Ki je odšel, ne da bi me bil spoznal, ne da bi bila mogla le besedico izpregovoriti z njim, prepričati ga, da sem nedolžna; tako sem izgubila po tolikih letih, ko sva se zopet videla, ugodno priliko pripeljati ga nazaj k rodbinskemu ognjišču.

— Toda sinko ti je ostal.

— Sinko!... Nesreča nikoli ne pride sama, v nesreči ne ostane človeku nobena uteha, noben kotiček v srcu ne ostane nedotaknjen, deček, ki mi ga je neka višja sila označila kot sina, deček, ki sem ga tako vroče ljubila, ne da bi vedela zakaj, je... da se tako izrazim... instinktivno izgubil.

— Izgubil?

— Pobegnil!

— Saj to ni mogoče! — je vzkliknil Robert. — Zakaj bi vas deček zapustil v trenutku, ko sta ga najbolj vzljubili in ko ste mu že hoteli odkriti svoj tajno?

— Kaj vem? ... Kdo ve, kakšne sledove je zapustilo v njegovi čisti duši življenje med propalicami... Vedeti namreč morata...

— Za hip je oklevala, toda pod prestrašenimi Robertovimi in Carmeninimi pogledi je začutila, da jima ne sme prikriti resnice.

Zakrila si je zardeli obraz in zašepetala:

— Pobegnil je potem, ko me je okradel.

— Zločinec!

— Odnese! mi je vse dragocenosti, kar jih je našel.

— Saj ni mogoče! To ni res!

— Je vzkliknil Robert pod vplivom notranjega, sicer neutemeljenega, toda trdnega prepričanja.

— Žal je to bridka resnica, — je nadaljevala Helena.

— A potem?

— Potem!... Izginil je brez sledu.

— Saj je bila vendar uvedena sodna preiskava, — je dejal Robert. — Mar ne? Kako je nastal požar? Deček vendar ni mogel brez sledu izginiti? Kako se je to zgodilo? Kakšen je bil konec?

— Orožniki so me zaslišali. Seveda sem o tatvini dragočnosti molčala. Požar so pripisali nepredvidnosti moje služkinje, ki je bila pozabila luč v kuhinji.

— A deček?

— Mnenje vseh je bilo, da je izbral splošno zmedo, da je pobegnil in se vrnil v svoje postopaske življenje, ki se mu je nedvomno tožilo po njem...

In tako sem imela pri sebi svojega sinčka!... Ramon me je držal v naročju in me rešil strašne smrti v ognju... Bila sem na poti v novo življenje žene in matere, toda kamen moje grobnice se je znova zavalil name in me pokopal menda za vedno... O bože moj, kaj sem zakrivila, da moram tako trpeti?

— Ah! Odpusti nama!... Odpusti nama, draga, ljubljena sestra!

— Nimam vama kaj odpustiti... Kar se je zgodilo, se ni zgodilo po vašini krivdi... Čudna so pota usode... Ne jezim se na vaju... Saj vendar vidita... saj čutita, da vaju ljubim...

Krepko so se objemali in nekaj časa sploh niso mogli govoriti. Polagoma so se pa toliko pomirili, da so začeli razmišljati, kaj storiti.

Carmen in Helena bosta nadaljevali z iskanjem ubogega otroka. Robert pa pokliče na pomoč policijo in vpreže vse svoje premoženje, da izsledijo lopova, ki sta se mu bila izmuznila.

Kar se tiče Ramona, ki se je mudil v Penhoetu, bo najbolje pustiti ga zaenkrat še pri miru.

Carmen mu bo pisala, naj se čim prej vrne v Pariz. Pove mu samo, da je Heleni na sledu, in osuplost, ki se ga bo nedvomno polastila, porabi za zadnji boj z njim.

— In upam, da to pot dobimo ta usodna pisma, — je menila Carmen.

— Res, ta nepobitni dokaz je treba imeti v rokah, če hočemo doseči svoj cilj, — je pripomnil Robert. — Moramo torej še malo počakati, drugače ne gre.

— Predolgo že čakam, — je odgovorila Helena otožno, — toda zdaj, ko sta vidva pri meni, mi ne bo težko čakati še... Kadar bosta mislila, da je Ramon že spoznal svojo zmotu, me pa obvestita...

— Nič ne skrbi, vsak dan bom pri tebi, — je obljubljala Carmen.

Še dolgo so se pogovarjali o vseh podrobnostih usodnega naključja, ki je strlo Helenino srečo in pognalo njo na križev pot.

A ko ju je Helena spremila h kočiji, ko ju je za slovo zadnjič objela, je bila vsa izpremenjena, njen obraz je obseval blede odseve jutranje zarje.

A nekaj korakov v stran je stal Paul Vernier ves srečen, da jo vidi končno polno nad; pozabil je na vse, tiho in nežno je objokoval svoje uničene sanje.

Občinsko dete
ROMAN DOJENČKA
spisal
Branislav Nušić

Ko jo je prvič posetil, je bil lep vzprejet in postrežen z likerjem in kavo; ko je prišel drugič je dobil liker, kavo, čašico stare slivovke; ko se je oglasil tretjič, je dobil liker, kavo, čašico rakije in — gospa Mileva je nalašč zanj pripravila omelete. A ko je četrtič prišel, je dobil liker, kavo, slivovko, omelete in sladka jabolka, ki jih je gospa Mileva lastnoročno olupila. Pri tej priliki sta se gospod Vasa in gospa Mileva šla žandarje do enoindvajset. Ko je prišel petič, je dobil vse kakor prej, a zdaj sta se igrala žandarje do stoine, in pri tej priložnosti se je odločila gospa Mileva, da sleče črno obleko.

“Prav pravite, gospod Vaso”, je rekla vzdihljivo, “že tako ima človek preveč žalostnih dni v življenju; dosti je, da je človeku srce vse očrnilo, kaj mu hoče še črna obleka!”

“Ne samo to, gospa,” je dodal gospod Vaso ljubezno, — “ampak vam tudi mnogo lepše pristojna barvana haljica. Na primer svetlomodra k vašemu licu in vašim lasem! Jaz si to predstavljam, imaginiram in verujem, da so tudi angeli svetlo-

modri in njihove haljice morajo biti svetlomode.”

“O, prosim, vi se zelo radi laskate,” doda udovica in sramežljivo lupi jabolčni krhelj, ki ga nato nabode na nož in ljubezno ponudi gospodu Vasi. “Laskam?” nadaljuje ognjevito gospod Vaso, “Bog, varuj! No, predstavite si sami, kakšni bi bili angeli, ko bi imeli temnomodne haljice ko žandarji ali temno-rdeče. To bi bilo res nekaj!”

Ob tej priložnosti je povabila gospa Mileva gospoda Vaso za drugi dan na večerjo, pa ker bomo s to večerjo in z gospodom Vaso v prihodnjem poglavju imeli posla, zato je prav, da se še v tem poglavju seznanimo malo bližje z njim.

Da je lep, to vemo že iz zadnjega poglavja, a da je mlad, tega ni treba praviti, ali treba je povedati, da je to vse, kar ima. Končal je nekako trgovsko šolo in šel nato k davkarji, a odtod za sodnega. V tej službi si je pridobil dva para čevljev, štiri bele telovnike, štiri hlače in tri suknje, sedemnajst kravat, dva tucata robov, in pol plače so mu odtegovali. To mu

V PETEK, 30. APRILA
ODPRTO V PETEK
“COURTESY DAY”
9. zj. do 9. zv.

JE

10. zj. do 6. zv.
ODPRTO V SOBOTO
“MAY DAY”

DAN PRIJAZNOSTI
na predvečer našega 42.

MAY DAY
PRI THE MAY COMPANY

VAŽNO—Za udobnost obrambnih delavcev in drugih, ki jim je nemogoče obiskati našo trgovino tekom dneva, bo vsa naša trgovina — zgoraj in spodaj — ostala odprta v PETEK ZVEČER do 9. ure. Prosimo, zapomnite si te ure: v petek, Dan prijaznosti: 9. zjutraj do 9. zvečer. V soboto, MAY DAY: 10. zjutraj do 6. zvečer.

★ **Prosimo, vzemite majhne zavoje seboj**

Da se ravnamo po vladnih odredih v interesu hranitve prevozne opreme, dovažamo zavoje na dom le trikrat na teden. Stori! bomo kar največ mogoče, da nudimo to poslugu, toda v nekaterih slučajih bodo naročila prejeta pozno. Prosimo, da vzamete majhne zavoje s seboj.

V PETEK JE ‘Courtesy Day’

Vse May Day predmete lahko kupite po May Day cenah v petek, v vseh naših departmen-
tih, zgoraj in spodaj.
Trgovske ure v petek od 9. zjutraj do 9. zvečer.

Nihče ne bo imel nižje cene kot mi

Vsled gotovih vzrokov bodo morda nekatere trgovine skušale prodajati gotove MAY DAY predmete po nižjih cenah. ZAPOMNITE — V slučaju, da bodo kateri naši oglaševani MAY DAY predmeti kje drugje oglaševani po nižji ceni, jih boste lahko kupili po še nižji ceni pri nas, neglede na NAŠE oglaševane cene.

Vsi departmenti zgoraj in spodaj sodelujejo pri tej razprodaji

THE MAY CO.

Ne sprejemamo poštnih, telefonskih, ali COD naročil za May Day posebnosti. Listke za Eagle znamke menjamo na May Day ali katerikoli drugi dan prihodnji teden.

je gotovina, da ne računamo dolgov. A dolgovi je imel različnih in tudi takšnih, da se mora človek čuditi in križati. Na primer v knjigi trgovine “Spasič in drug” se je tako glasila njegova partija dolgovanja:

7 ženskih srajc 18.—K
1 par žen. bron. čevljev 13.—K
24 pahljač 14.40K

Medtem pa ni sam nosil niti ženskih srajc, niti bronetnih ženskih čevljev, niti se ni hladil s 24 pahljačami.

(Dolje prihodnjič)

Mali oglasi

Proda se

dve hiši na eno loti; vsaka za dve družini; v eni je 11 sob, v drugi 8 sob; dva forneza in druge udobnosti. — Za podrobnosti se poizve pri lastniku na 1219 East 61st St.

Družinska hiša

6 sob, 2 garaže, rodovitni sadni vrt, victory garden, fina zemlja, 100 x 100 čevljev. Vse v najboljšem stanju; 5 minutna transportacijska postrežba. — Mirni prostor v bližini velikih trgovin. Se lahko vselite 1. junija. — Cena hitremu kupcu \$7,500. Prostor na 18618 Kewanee Ave. Vpoštevajo se le resni kupci. MATT INTIHAR, 630 East 222nd St., IV. 2244 ali IV. 0678.

Družina

brez otrok išče 3 ali 4 sobe, in kopalnico, med E. 61 in E. 76 cesto. — Naslov se naj pusti v uradu tega lista.

Rad

bi dobil priletno žensko, ki bi opravljala hišna dela. Zglati naj se osebno ali pismeno pri JOE KARLINGER, 433 East 158 St.

Otvoritvena posebnost

Stenski papir od 5c naprej
Beneški zastori, umerjeni, po posebni ceni.
NATIONAL WALL PAPER & PAINT CO.
6922 St. Clair Ave.

ŽENSKÉ in MOŠKI

za

čiščenje uradov

Zglasite se med 1.30 in 3. uro popoldne.

PLAČA NA URO

AETNA WINDOW Cleaning Co.

1430 E. 27 St.
vogal Superior

Izkušena

strežajka dobi delo v restavraciji, da bi pomagala tudi v kuhinji. Prosta ob nedeljah. — Zglasite se pri JOS. WOLF, 13828 St. Clair Ave.

Išče se

moškega ali ženskega za delo v gostilni. Dobra plača. Mora biti nad 21 let starosti. Zglasite se pri KOTNIK'S CAFE, 7513 St. Clair Ave.

Zavarovalnino

proti ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam itd.

preskrbi
JANKO N. ROGELJ
6208 SCHADE AVE.
POKLICITE:
ENDicott 0718

Peter Rostan

BARVAR IN DEKORATOR
449 E. 158 St. KE. 0620
Lično in zadovoljivo delo po zmernih cenah.

Mali oglasi

INSPEKTORJI
Floor & Bench
OPERATORJI

za
WARNER & SWASEY 2 A
ENGINE LATHES
POTTER & JOHNSON
ZUNANJI BRUSAČI
GRIDLEY AUTOMATICS
TEŽAKI ZA SPLOŠNO DELO

za
RECEIVING ROOM
SHIPPING ROOM
STOCK HANDLERS
POMETAČE

Delo znotraj in zunaj.
Visoka plača na uro poleg “overtime”

CLEVELAND TRACTOR

19300 Euclid Ave.

Izurjeni operatorji

na
BORING MILLS
(Horizontal in Vertical)
VELIKIH STRUGALNIKIH
RADIAL DRILL

Plača na uro, poleg “overtime.”
Ce ste sedaj zaposleni pri obrambnem delu, se ne priglasite.

Wellman Engineering

7000 CENTRAL

PUNCH PRESS OPERATORJI
IZKUSNI

tudi za
DIE SET-UP DELO
ter **WELDERJI**

za varjenje na plin
SPREJEMA SE TUDI “LEARNERS”
KI BI SE NAUČILI, TER POMAGALI
NIKE IN TEŽAKE.

60 ur dela na teden jamčeno
Samo plača na uro (Day Work)
100% vojno delo.

Prinesite seboj “Availability Certificate,” ki izkazuje, da lahko sprejmete delo. Rojstnega lista se ne zahteva.
Sprejema se tudi dečke, stare od 16 let naprej za delo po šoli in ves dan tekom počitnic.
To je izvrstna prilika za one, ki se delajo v obrambnih tovarnah, da si preskrbijo dobro delo, ki je vojno delo.

NATIONAL FORMETAL CO.

6539 METTA AVE.
od Addison Rd. in St. Clair Ave.

IŠČE SE ŽENSKÉ

za

Lahko interesantno tovarniško delo

Predznanje ni potrebno.
Mi Vas bomo učili.

Plača na uro.
Poleg overtime.

THE E. F. HAUSERMAN CO.

6800 Grant Ave.
Med. E. 71st in E. 49th St.
južno od Harvard

Moški

mirnega značaja išče sobo in hrano pri mirni slovenski družini. Najraje bi dobil v bližini St. Clair Ave., toda sprejme se tudi v Collinwoodu. Dober plačnik. Kdor ima kaj primerne, naj pusti naslov v uradu Ena-kopravnosti.